

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Bucurosi de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminecă.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

An nou — nădejde nouă...

Când înmormântăm anul trecut trebuie să încercăm a spune ceva frumos, ceva bun despre el; dar cu toată silința noastră nu reușim. Căci acest an a fost pentru noi plin de năcazuri și suferințe, în decursul lui am simțit de multe ori că suntem învinși, că viața sufletească a noastră e extrem de săracă, n'are fenomene originale, ci e funcția eului nostru fizic și a conjuncturilor financiare. Și conștiința de aceste nu ne-am găsit liniștea. Căci este foarte umilitor pentru noi, să știm, că adâncimea cugețelor noastre depinde de cursul leului, că jocul sentimentelor noastre e în raport cu primirea sau neprimirea lefii și că religiozitatea noastră e dirijată de cantitatea și calitatea hranei și combustibilului de care dispunem. În anul trecut noi — și aceasta ne umple acum de rușine, — am dat dovadă, că eul nostru fizic, corpul nostru e mai puternic decât eul nostru psihic, sufletul nostru.

Dar din fericire oricât de pușini, dar sunt și personalități mai conștiente de chemarea lor decât noi, cu viață sufletească mai superioară și aceste și în anul trecut îndoliat, lipsit de toate roadele materiale, și-au adunat adevărate comori sufletești. Aceste persoane sunt acele care nu și-au

pierdut nădejdea în Dumnezeu și într'un viitor mai bun, dat de El, — cari s'au năzuit, ca în lumea grijilor materiale, să nu neglijeze sufletul lor, care au învățat să rabde, care prin renunțare și prin muncă au vrut să înmulțească puținul ce le-a dat anul acesta, care n'au fost bogați, decât numai în lacrimi și care în mizeria lor s'au gândit la aceia, cari sunt și mai nenorociți decât ei. Aceste persoane, nu din prisosul lor, — căci cine are azi prisos, — ci din trebuințele lor au știut să rupă ceva și pentru cei mai săraci decât ei. Aceste persoane au primit și darul mic al lui Dumnezeu, cu aceeași recunoștință, cu care au primit în vremuri mai bune belșugul și n'au ofensat Bunătatea veșnică, ca mulți dintre noi, cu exclamația: *Mult nu mi-ai dat, puțin nu primesc*. Acești oameni au simțit că vremurile grele, dau fructe sufletești bogate.

În anul care bate la ușile noastre să fim și noi asemenea acestor persoane. Căci viața sufletească care se depinde de bunurile noastre pământești nu e viață sufletească. Să avem încredere în Tatăl Nostru, în munca noastră și în ajutorul Lui, să nu ne închinăm sufletele razelor de mângăiere și bucurie ce în orice năcazuri ni le ofere viața într'adevăr religioasă și să îngrijim în inima no-

astră floarea carității și cu mirare vom observa că nădejdea încolțește în sufletul nostru, încolțește, crește și se ramifică și noi din umbra lui altfel vedem oamenii și lumea decât mai înainte. Și un an început în nota nădejzii, a credinței și a muncii trebuie să aibă și rezultate materiale, afară de cele sufletești.

Să ne simțim de tot mici în fața Domnului, cum s'a simțit Sf. Tereza de Lisieux, să nădăjduim numai în ajutorul Lui, să socotim suferințele noastre ca o picătură în marea suferințelor Mântuitorului, — și atunci *anul nou ne va aduce nădejde nouă și nu păcate vechi și chinuri rezultate din ele.*

Dr. Irina Berinde.

Dumnezeu este infinit, veșnic, neschimbat.*

„Toate într'insul și printr'insul s'au făcut” (Col. 1, 16). Dumnezeu este infinit, pentru că există din vecinicie și pentru că în ființa Lui și după natura Lui cuprinde în sine toate perfecțiunile și toate aceste în gradul suprem. Cu un cuvânt Dumnezeu este binele suprem. El este izvorul tuturor perfecțiunilor și a bunătății. Tot ce este bun și frumos, mareț și grandios, îmbucurător și fericitor între fapte și tot ce numai ar putea să fie în ele, toate aceste Dumnezeu le posedă în gradul suprem. După ce toate lucrurile și bunurile lumii în comparație cu Dumnezeu, cu bunătatea infinită, sunt ca nimicuri, este evident că acela care posedă pe Dumnezeu, acela posedă neasemănat mai mult cași când ar posedă toate în afară de Dumnezeu.

Din aceste puține reflexii apare cât de cuminte este a părăsi toate ce ne pot despărți de Dumnezeu, și vom înțelege înțelesul cuvintelor: „Fii credincios până în sfârșit, și eu îți voi fi răsplată ta cea mare.”

*„Toate se schimbă, toate pier, singur Tu ești veșnic și anii Tăi nu se împușează.”

Dumnezeu este o ființă incoprehensibilă — de nepătruns.

Omul ca făptură este în mod inevitabil în toată privința mărginit, iar Dumnezeu este în ființa Lui infinit — nemărginit. Ce este definit și mărginit, nu poate să cuprindă infinitul. Nu numai mintea noastră nu poate să cuprindă și să înțeleagă pe Dumnezeu, ci peste tot, mințile făpturilor create, nu sunt în stare la aceasta. Dacă am avea mintea tuturor învățaților, sfinților și a ingerilor, nici atunci nu am putea să înțelegem ființa și substanța Lui, căci El este după cuvintele profetului rege: un mare infinit, fără mal și fără adâncuri. Ce este mărginit nu poate să înțeleagă nemărginitul, pentru aceia fericirii raiului cu toate că sunt învățuși de strălucirea vederii lui Dumnezeu în toată veșnicia, ci mereu și neîncetat vor descoperi în ființa lui Dumnezeu noi și noi frumseși.

Dumnezeul veșnic este ființă neschimbată.

Noi pre Dumnezeu nici nu putem să-l inchipuim altcum, decât Ființa din vecie. Dumnezeu nu a primit existența Lui delanimeni, El a avut-o aceea din vecie, cu dela sine putere, prin urmare n'a avut început. Și precum n'a avut început, așa nu are nici capăt. El este absolut, pentru că există în mod necesar prin ființa lui proprie. Pentru aceea în întreaga lui existență, nu este nici trecut, nici viitor. Prin urmare Dumnezeu este veșnic, în existența și viața Lui, nu este o succedare, nu este o încopciere a ideilor și a hotărârilor, nu este o esitare a voinței și a acțiunii. El nu se schimbă, nici nu poate să crească, nici să se micșoreze, fie că privim puterea, grandoarea, perfecțiunile, și lința voința sau ori care din atribuțiile lui.

Pentru aceea spune sf. Augustin: „Tu Dumnezeule totdeauna acela ești și toate cele de mâine și de mai târziu, toate cele de ieri și de mai înainte astăzi le vei face și le faci.”

CUMPĂRAȚI

„NOUL TESTAMENT”

tradus și tâlcuit de p. dr. Bălan
a LIBRĂRIA ASOCIAȚIUNII SIGHET

Piața Unirii No. 25.

„An nou fericit.“

Câte taine ascund cuvintele aceste cu care ne salutăm unul pe altul în aceasta zi de început de an nou. Dorim unul fieștecare altuia fericirea, care în înțelesul său pămintesc însemnează pacea și liniștea aici în viața noastră pămîntească.

Au fost rostite cuvintele aceste din timpuri îndepărtate, de când oamenii științei au stabilit prima zi a anului pe ziua „Tărierii împrejur a Domnului N. I. Hristos,” octava serbătorii Nașterii lui Isus, când încă omenimea stă sub impresia măreață a zilelor de desăvârșită bucurie ale Crăciunului, când îngerii Celui de Sus au vestit pacea între oamenii de bunăînvoire. Și pacea nu am găsit-o, dorințele noastre de fericire au rămas fără efect, pentru că îngerii au vestit pacea numai oamenilor de bunăînvoire, numai sufletelor îndreptate către Dumnezeu.

Între noi oare nu este bunăvoință, că noi nu ne găsim liniște și pace sufletelor noastre ?

În fiecare dintre noi se găsește, ascunsă oareunde. Numai trebuie căutată la lumina Evangheliei. Să căutăm bunăvoința în noi și în alții, căci trebuie să se implinească vestirea cea dintâi a Evangheliei : „și pe pământ pace între oamenii de bună voință.”

Dar melodiile triste ale cântărilor noastre, glasul jalnic al clopotelor ne vestesc : nu este pace pe pământ. Între oameni, în suflete, în societate nu este pace. Inima noastră zbuciumată, sufletul nostru plin de neîndestulare, mizerie în care ne zbatem, toate, toate aceste ne spun.

Cât de frumos ar fi, dacă în locul cuvintelor atât de uzate, eșite nu din inimă, ci numai din buze fărădelegi : An nou fericit, ne-am putea ruga împreună în aceasta zi de început de an nou : *Dăne Doamne pace !*

Aceasta este ruga tainică a sufletelor noastre zbuciumate, acesta este oftatul fără glas, îndurerat al inimelor noastre.

Sub presiunea mizeriei și a grijii zilei

de mâine sufletele noastre sunt leșinate, sau îmbolnăvit și nu pot să-și recâștige cunoștința. La foarte mulți s'a îngropat bunăvoința și în lipsa acesteia sufletul este deschi- librat și nu găsește pace și liniște și dorințele de : „an nou fericit” rămân fără efect. Sufletul nostru este bolnav, reconvalescent, slăbit de febră.

Dar bunăvoința ascunsă trebuie să se găsească, ca sufletul să poată căuta pacea, ca să poată începe o viață nouă.

Dar ca să avem pace, avem nevoie de bunăvoință. Bunăvoință pacinică pentru pacea bunăvuitoare.

Fără de aceste nu vom avea an nou fericit, căci nu vom avea pace și liniște.

Dăne Duamne pace !

Mismar.

Anul nou . . .

Anul nou ce vine
Să v'aducă numai bine,
Sănătate, fericire
Și viață'n nemurire.

La toți aceia doresc,
Cari „Dumineca” citesc :
Viață lungă, fericită
Și de Dumnezeu iubită.

Viața să vi-o 'ndreptați ;
Să fiți la suflet curați,
Cu credință 'n Dumnezeu
Și speranță, în Fiul Său.

Iubirea vă fie mare
În Dumnezeu, fiecare
S'aveți viață cinstită
Și în etern fericită.

Poșta administrației. Am primit Suma de 300 Lei abonament pentru „Dumineca” dela Hapota Găvrilă Grigaciu din Borșa. Mulțumită.

Poșta redacției. Prof. I. Ber. Satu-Mare. Tot asteptăm. Pentru ce nu dai semne de viață prin articolele făgăduite. Salutări.

Plătiti-vă abonamentul !

No. 688—1932.

Cătră toate oficiile parohiale din districtul Sighetului.

Se notifică tuturor preoților din districtul Sighet, că toți aceia, cari cu recepisile de depozit provizoriu au achitat în integral impozitul restant și au proprie de salar pentru aceasta restanță, să ceară, ca Percepția respectivă să ridice aceasta proprie și despre anul area propriei să avizeze Preaveneratul Ordinariat să se poată lua măsuri în cauză.

Sighet, la 24 Decemvrie 1932.

Oficiul protopopesc.

Nr. 697—932 prot.

Către oficiile parohiale din districtul Sighet.

Se reamintește prin aceste Ven. cler din districtul Sighet gratiosul ordin episcopal No. 948—932 despre obiectele vechi bisericesti — publicat în circularul No. II. a. c.

Terminul deja de mult a trecut. În consecință preoții acestui district fără amânare i-și vor înainta rapoartele din chestie acestui oficiu.

Sighet, la 29 Dec. 1032.

Oficiul protopopesc.

Tipografia și Librăria

Asociațiunei pentru Cultura Poporului

BCU Cluj
Român din Maramureș Library Cluj

tuturor cetitorilor „Duminecii” și clienților

dorește

An nou fericit!

Calendar săptămânal.

1 — 7 Ianuarie 1933.

1. Duminecă Tăi. împr. S. Vasile (Apost. Colos. 2, 8. Ev. Luca 3, 1.)
2. Luni Silvestru
3. Marți Pr. Malachia
4. Mercuri Sinod. SS. 70 de Apost.
5. Joi Teopemt și Teona
6. Vineri Botezul Domnului (Apost. Tit 2, 11. Ev. Mat. 3, 13.)
7. Sâmbătă Ioan Botezătorul.